

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2007. december 19.)

az Európai Atomenergia-közösségnek a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények fizikai védelméről szóló egyezményhez történő csatlakozásáról

(2008/99/EK, Euratom)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 101. cikke második bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösségnek a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények fizikai védelméről szóló módosított egyezményhez történő csatlakozása jóváhagyásáról szóló, 2007. július 10-i 2007/513/Euratom tanácsi határozatra ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés (a továbbiakban: Euratom-Szerződés) 2. cikkének e) pontja előírja, hogy az Európai Atomenergia-közösség (a továbbiakban: Közösség) megfelelő felügyelet révén köteles biztosítani, hogy a nukleáris anyagokat kizárólag az előírt célokra használják fel.
- (2) A nukleáris anyagok fizikai védelméről szóló egyezményt (a továbbiakban: CPPNM egyezmény) 1979-ben fogadták el, és 1987-ben lépett hatályba. A CPPNM egyezményben 128 állam és a Közösség vesz részt félként ⁽²⁾. Valamennyi tagállam részes fele a CPPNM egyezménynek.
- (3) Az Európai Közös Bírósága (a Bíróság) egy korábbi határozata ⁽³⁾ értelmében a tagállamok részvétele a

CPPMN egyezményben csak azzal a feltétellel egyeztethető össze az Euratom-Szerződés rendelkezéseivel, ha a Közösség mint olyan saját hatáskörében és joghatósága tekintetében, az államokkal megegyező címen lehet részes fele a CPPMN egyezménynek, továbbá a CPPMN egyezményben vállalt bizonyos kötelezettségek csak úgy teljesíthetők a Közösség vonatkozásában, ha mind a tárgyalás és az elfogadás, mind pedig a vállalt kötelezettségek teljesítése során a Közösség és a tagállamok szorosan együttműködnek egymással,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A Bizottság a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények fizikai védelméről szóló egyezményhez való csatlakozást az Európai Atomenergia-közösség nevében jóváhagyja.

E határozat mellékletei tartalmazzák a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények fizikai védelméről szóló egyezmény szövegét (1. melléklet), valamint az Európai Atomenergia-közösség által az egyezmény 18. cikkének (4) bekezdése és 17. cikkének (3) bekezdése alapján kiadott nyilatkozatot (2. melléklet).

2. cikk

E határozat elfogadása után a csatlakozási okmányt – az Európai Bizottság bécsi, a nemzetközi szervezetek mellett működő delegációjának vezetője által aláírt levél formájában – mihamarabb letétbe kell helyezni a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények fizikai védelméről szóló egyezmény letéteményesénél, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség főigazgatójánál.

⁽¹⁾ HL L 190., 2007.7.21., 12. o.

⁽²⁾ A 2007. május 31-i állapot szerint.

⁽³⁾ A Bíróság 1978. november 14-i, 1/78. sz. határozata, EBHT [1978] 2151. o., különösen a határozat rendelkező részének első pontja és a 34. pont.

3. cikk

Az Európai Bizottság külkapcsolatokért felelős tagja az e határozathoz csatolt Igazolás című formanyomtatvány (3. melléklet) felhasználásával igazolja, hogy az Európai Bizottság bécsi, a nemzetközi szervezetek mellett működő delegációjának vezetője jogosult az e határozathoz csatolt nyilatkozatot e határozat elfogadását követően mihamarabb letétbe helyezni a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények fizikai védelméről szóló egyezmény letétmentésénél, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség főigazgatójánál.

Kelt Brüsszelben, 2007. december 19-én.

a Bizottság részéről

Andris PIEBALGS

a Bizottság tagja

1. MELLÉKLET

Egyezmény a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények fizikai védelméről

EZEN EGYEZMÉNY RÉSZES ÁLLAMAI,

ELISMERVE, hogy valamennyi államnak joga van békés célokra nukleáris energiát fejleszteni és alkalmazni, és jogos érdekében áll élni a nukleáris energia békés célú felhasználásából származó lehetséges előnyökkel,

MEGGYŐZŐDVE a nemzetközi együttműködés, valamint a nukleáris technológiáknak a nukleáris energia békés célú alkalmazása érdekében történő átadása elősegítésének szükségességéről,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy a fizikai védelem létfontosságú az egészségvédelem, a biztonság megóvása, a környezetvédelem, valamint a nemzeti és a nemzetközi védelem tekintetében,

TUDOMÁSUL VÉVE az Egyesült Nemzetek Alapokmányának a nemzetközi béke és biztonság fenntartásával és az államok közötti jószomszédi és baráti viszony és együttműködés előmozdításával kapcsolatos céljait és elveit,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Egyesült Nemzetek Alapokmánya 2. cikkének (4) bekezdése értelmében „az államoknak nemzetközi kapcsolataikban tartózkodniuk kell a más állam területi épsége vagy politikai függetlensége ellen irányuló vagy az Egyesült Nemzetek céljaival össze nem egyeztethető bármely más módon megnyilvánuló erőszakkal való fenyegetéstől vagy erőszak alkalmazásától”,

EMLÉKEZTETVE a Közgyűlés 1994. december 9-i 49/60. sz. határozatához csatolt, a nemzetközi terrorizmus felszámolását célzó intézkedésekről szóló nyilatkozatra,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy elhárítsák a nukleáris anyagok tiltott kereskedelmével, jogellenes birtokba vételével és használatával, valamint a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények ellen irányuló szabotázzsal összefüggő lehetséges veszélyeket, és megállapítva, hogy az ilyen cselekvések elleni fizikai védelem nemzeti és nemzetközi szinten egyre több aggályt kelt,

MÉLY AGGODALOMMAL TEKINTVE a terrorcselekmények minden formájának és megnyilvánulásának világméretű elterjedése, valamint a nemzetközi terrorizmussal és a szervezett bűnözéssel összefüggő fenyegetésre,

ABBAN A MEGGYŐZŐDÉSSEN, hogy a fizikai védelem fontos szerepet játszik a nukleáris anyagok jogellenes felhasználásának megakadályozásával és a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos célkitűzések támogatásában,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy ezen egyezményen keresztül hozzájáruljon világszerte a békés célokra használt nukleáris anyagok és nukleáris létesítmények fizikai védelmének megerősítéséhez,

MEGGYŐZŐDVE ARRÓL, hogy a nukleáris anyagokkal és nukleáris létesítményekkel összefüggő bűncselekmények mély aggodalomra adnak okot, és sürgősen megfelelő és hatékony intézkedéseket szükséges elfogadni az ilyen bűncselekmények megelőzésének, felderítésének és büntetésének biztosítása érdekében, illetőleg szükséges a meglévő intézkedések megerősítése,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy valamennyi részes állam nemzeti jogával, valamint ezen egyezménnyel összhangban megerősítsék a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények fizikai védelmét célzó hatékony intézkedések létrehozása érdekében kifejtett további nemzetközi együttműködést,

MEGGYŐZŐDVE ARRÓL, hogy ez az egyezmény hozzájárul a nukleáris anyagok biztonságos használatához, tárolásához és szállításához és a nukleáris létesítmények biztonságos üzemeltetéséhez,

FELISMERVE, hogy a fizikai védelemmel kapcsolatban nemzetközi szinten megfogalmazott, időről időre aktualizált ajánlások vannak érvényben, amelyek útmutatást nyújthatnak a fizikai védelem hatékony szintje elérésének korszerű eszközöiről,

FELISMERVE továbbá, hogy a katonai célokra használt nukleáris anyagok és nukleáris létesítmények hatékony fizikai védelme az ilyen nukleáris anyagokat és nukleáris létesítményeket birtokló állam felelőssége, és annak tudatában, hogy az ilyen anyagok és létesítmények jelenleg és a jövőben is szigorú fizikai védelemben részesülnek,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

Ezen egyezmény alkalmazásában:

- a) „nukleáris anyag”: a plutónium, kivéve a plutónium-238 izotópot 80 %-nál nagyobb koncentrációban tartalmazó plutóniumot; az urán-233; a 235-ös vagy 233-as izotópban dúsított urán; a természetben előforduló izotópkeveréket tartalmazó urán, kivéve az ércet és az ércmaradványokat; a fentiek egyikét vagy bármelyikét tartalmazó anyag;
- b) „235-ös vagy 233-as izotópban dúsított urán”: az urán 235-ös vagy 233-as izotópját vagy mindkettőt olyan mennyiségben tartalmazó urán, hogy ezen izotópok összmenyiségének a 238-as izotóp mennyiségéhez viszonyított aránya nagyobb, mint a természetben előforduló uránban a 235-ös izotóp mennyiségének a 238-as izotóp mennyiségéhez viszonyított aránya;
- c) „nemzetközi nukleárisanyag-szállítás”: nukleáris anyag szállítmányának szállítása bármely szállítóeszközzel, a szállítás kiindulási államának területén kívülre, a feladó adott államban található létesítményéből történő elindulástól a címzett végső célállamban található létesítményébe történő megérkezésig;
- d) „nukleáris létesítmény”: minden olyan létesítmény (ideértve a kapcsolódó épületeket és berendezéseket is), amelyben nukleáris anyagokat előállítanak, feldolgoznak, felhasználnak, kezelnek, tárolnak vagy ártalmatlanítanak, ha a létesítmény károsodása vagy más behatás következtében jelentős mennyiségű sugárzás vagy sugárzó anyag szabadulhat fel;
- e) „szabotázs”: valamely nukleáris létesítmény vagy használt, tárolt vagy szállított nukleáris anyag ellen irányuló olyan szándékos cselekvés, amely sugárzásnak való expozíción vagy radioaktív anyagok felszabadulásán keresztül közvetve vagy közvetlenül veszélyeztetheti a dolgozók, a lakosság vagy a környezet egészségét vagy biztonságát.

1A. cikk

Az egyezmény célja, hogy az egész világra kiterjedően megteremtse és fenntartsa a békés célokra használt nukleáris anyagok és a békés célokra használt nukleáris létesítmények hatékony fizikai védelmét; az egész világra kiterjedően megelőzze és üldözze az ilyen anyagokra és létesítményekre irányuló bűncselekményeket; e célból elősegítse a részes államok együttműködését.

2. cikk

- (1) Ezen egyezmény a békés célokra használt nukleáris anyagokra azok használata, tárolása és szállítása során, valamint a békés célokra használt nukleáris létesítményekre alkalmazandó azzal, hogy ezen egyezmény 3. és 4. cikke, valamint 5. cikkének (4) bekezdése e nukleáris anyagokra csak a nemzetközi nukleárisanyag-szállítás során alkalmazandó.
- (2) Minden egyes részes államon belül a fizikai védelem rendszerének létrehozása, alkalmazása és életben tartása teljes mértékben az adott állam felelőssége.
- (3) Azokon a kötelezettségeken kívül, amelyeket a részes államok ezen egyezmény alapján kifejezetten magukra vállaltak, ezen egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető oly módon, hogy érintené a részes államok bármelyikének szuverén jogait.
- (4) a) Ezen egyezmény egyetlen rendelkezése sem érinti a részes államoknak a nemzetközi jog, így különösen az Egyesült Nemzetek Alapokmányának céljai és elvei és a nemzetközi humanitárius jog alapján fennálló egyéb jogait, kötelezettségeit és felelősségét.
- b) Ezen egyezmény hatálya nem terjed ki a fegyveres erőknél a nemzetközi humanitárius jog értelmében vett és annak hatálya alá tartozó fegyveres konfliktus során kifejtett tevékenységre, valamint az államok fegyveres erői által hivatalos kötelezettségeik teljesítése során kifejtett tevékenységre, amennyiben az a nemzetközi jog más szabályainak hatálya alá tartozik.

- c) Ezen egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy jogos felhatalmazást adna a békés célokra használt nukleáris anyagok vagy nukleáris létesítmények ellen erőszak alkalmazására vagy erőszak alkalmazásával való fenyegetésre.
- d) Ezen egyezmény egyetlen rendelkezése sem ad felmentést egyébként jogellenes cselekmények jogkövetkezményei alól vagy tesz jogszerűvé ilyen cselekményeket, és nem zárja ki eleve a más jogrendszer szerinti büntethetőséget.
- (5) Ezen egyezmény nem alkalmazandó a katonai célokra használt vagy birtokolt nukleáris anyagokra és az ilyen anyagokat tartalmazó nukleáris létesítményekre.

2A. cikk

- (1) Minden egyes részes állam megfelelő rendszert hoz létre, alkalmaz és tart életben a joghatósága alatt lévő nukleáris anyagok és nukleáris létesítmények fizikai védelmére, a következő célokkal:
- a) hogy védelmet biztosítson a használt, tárolt vagy szállított nukleáris anyagokra elkövetett lopás vagy egyéb jogellenes birtokba vétel ellen;
- b) hogy biztosítsa gyors és átfogó intézkedések végrehajtását az eltűnt vagy lopás következtében elveszett nukleáris anyagok felkutatására és lehetőség szerinti visszaszerzésére; ha a kérdéses anyagok a részes állam területén kívül helyezkednek el, az állam az 5. cikkel összhangban jár el;
- c) hogy védelmet biztosítson a nukleáris anyagokra és a nukleáris létesítményekre irányuló szabotázzsal szemben; és
- d) hogy enyhítse vagy a lehető legkisebb mértékűre csökkentse a szabotázs radiológiai következményeit.
- (2) Az 1. cikk végrehajtása során minden egyes részes állam:
- a) jogszabályi és szabályozási keretet hoz létre és tart fenn a fizikai védelem céljára;
- b) illetékes hatóságot vagy hatóságokat hoz létre vagy jelöl ki a jogszabályi és szabályozási keret végrehajtására; és
- c) egyéb megfelelő, a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények fizikai védelméhez szükséges intézkedéseket tesz.
- (3) Az (1) és a (2) bekezdésben foglalt kötelezettségeinek teljesítése során minden egyes részes állam – ezen egyezmény bármely más rendelkezésének sérelme nélkül, az ésszerűség és a gyakorlati megvalósíthatóság határain belül – alkalmazza a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények fizikai védelmének következő alapelveit:

„A” ALAPELV: Az állam felelőssége

Egy államon belül a fizikai védelem rendszerének létrehozása, alkalmazása és életben tartása teljes mértékben az adott állam felelőssége.

„B” ALAPELV: Felelősség a nemzetközi szállítás során

Az állam felelőssége a nukleáris anyagok megfelelő védelmének biztosításáért ezen anyagok nemzetközi szállítására is kiterjed, és mindaddig tart, amíg az adott állam ezt a felelősséget más államnak megfelelő módon át nem adja.

„C” ALAPELV: Jogszabályi és szabályozási keret

Az állam a fizikai védelem szabályozására köteles jogszabályi és szabályozási keretet létrehozni és fenntartani. Ennek a keretnek gondoskodnia kell a fizikai védelem alkalmazandó követelményeinek kialakításáról, és magában kell foglalnia az engedélyek megadásával kapcsolatos értékelés, engedélyezés vagy más eljárások rendszerét. Ennek a keretnek magában kell foglalnia a nukleáris létesítmények és a szállítás felügyeleti rendszerét, amely biztosítja az engedélyben vagy más engedélyezési okiratban foglalt irányadó követelmények és feltételek teljesítését, és eszközöket – ideértve a hatékony szankciókat is – kell biztosítania az irányadó követelmények és feltételek teljesítésének kikényszerítésére.

„D” ALAPELV: Illetékes hatóság

Az állam létrehozza vagy kijelöli a jogszabályi és szabályozási keret végrehajtásáért felelős illetékes hatóságot, amelynek a rá ruházott feladatok végrehajtásához megfelelő jogkörrel, szakmai felkészültséggel, pénzügyi forrásokkal és humán erőforrásokkal kell rendelkeznie. Az állam köteles lépéseket tenni annak érdekében, hogy az állam illetékes hatóságának feladatköre és a nukleáris energia előmozdításáért vagy hasznosításáért felelős más testületek feladatköre valóban független legyen egymástól.

„E” ALAPELV: Az engedélyesek felelőssége

Egy adott államon belül a fizikai védelem különféle elemeinek végrehajtásával kapcsolatban egyértelműen meg kell határozni a felelősségeket. Az állam köteles biztosítani, hogy a nukleáris anyagok, illetőleg a nukleáris létesítmények fizikai védelmének megvalósításáért a vonatkozó engedélyek vagy más engedélyező okiratok jogosultjai (például üzemeltetők vagy fuvarozók) viseljék az elsődleges felelősséget.

„F” ALAPELV: Védelmi kultúra

A fizikai védelem megvalósításában részt vevő minden szervezet köteles kellő hangsúlyt fektetni a védelmi kultúrára, annak a fizikai védelem egész szervezetén belüli hatékony megvalósításának biztosításához szükséges kifejlesztésére és életben tartására.

„G” ALAPELV: Fenygetettség

Minden állam annak megfelelően szervezi meg a fizikai védelmet, hogy az adott időpontban milyennek értékeli a fenygetettséget.

„H” ALAPELV: Többszintű rendszer

A fizikai védelemmel kapcsolatos követelményeket olyan, többszintű rendszerben kell meghatározni, amely figyelembe veszi a fenygetettség pillanatnyi nagyságát, az anyag relatív keresettségét, az anyag természetét, valamint a nukleáris anyag engedély nélküli elszállításával, illetve a nukleáris anyagok vagy nukleáris létesítmények elleni szabotázssal összefüggő lehetséges következményeket.

„I” ALAPELV: Többrétegű védelem

Az állam által a fizikai védelemmel kapcsolatban alkalmazott követelményeknek olyan többrétegű és több (szerkezeti vagy egyéb műszaki, személyzeti és szervezeti) védelmi módot magában foglaló felépítést kell követniük, amelyben a rossz-hiszemű beavatkozó csak úgy érhet célt, ha minden egyes réteget és módot leküzd vagy megkerül.

„J” ALAPELV: Minőségbiztosítás

Minőségbiztosítási politikát és minőségbiztosítási programokat kell kidolgozni és megvalósítani annak érdekében, hogy bizalom alakuljon ki a tekintetben, hogy valamennyi tevékenység vonatkozásában teljesülnek a fizikai védelem szempontjából lényeges követelmények.

„K” ALAPELV: Készenléti intézkedési tervek

Minden érintett engedélyes és hatóság köteles készenléti (véshelyzeti) intézkedési terveket készíteni és megfelelően követni a nukleáris anyagok engedély nélküli elvitele, a nukleáris anyagok vagy nukleáris létesítmények elleni szabotázs, valamint e cselekmények kísérlete eseteinek kezelésére.

„L” ALAPELV: Titoktartás

Az állam köteles követelményeket meghatározni azon információk bizalmasságának megőrzése érdekében, amelyek jogosulatlan nyilvánosságra hozatala veszélyeztetheti a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények fizikai védelmét.

- (4) a) E cikk rendelkezései nem alkalmazandók olyan nukleáris anyagokra, amelyek tekintetében a részes állam ésszerűen úgy határoz, hogy azokra – figyelemmel az anyag természetére, mennyiségére és relatív keresettségére, az anyagra elkövetett jogellenes cselekmények várható radiológiai és egyéb következményeire, valamint pillanatnyi fenygetettségére – a fizikai védelem (1) bekezdés értelmében létrehozott rendszerének nem szükséges kiterjednie.

- b) Az a) pont értelmében e cikk rendelkezéseinek hatálya alá nem tartozó nukleáris anyagok védelméről körültekintő gyakorlatot követve kell gondoskodni.

3. cikk

Nemzeti joga keretében, a nemzetközi joggal összhangban minden részes állam megfelelő lépéseket tesz annak ésszerű biztosítására, hogy a nemzetközi nukleárisanyag-szállítás során a területén lévő, illetőleg a joghatósága alatti, az adott államból kiinduló vagy oda irányuló szállításban részt vevő hajó vagy légi jármű fedélzetén lévő nukleáris anyag az I. mellékletben leírt szintekhez igazodva védelemben részesüljön.

4. cikk

(1) A részes államok csak akkor exportálnak nukleáris anyagot vagy engedélyezik nukleáris anyag kivitelét, ha biztosítékokat kapnak arra vonatkozóan, hogy a nemzetközi nukleárisanyag-szállítás során az anyag az I. mellékletben leírt szintekhez igazodva védelemben részesül.

(2) A részes államok ezen egyezményben nem részes államból csak akkor importálnak nukleáris anyagot vagy engedélyezik nukleáris anyag behozatalát, ha biztosítékokat kapnak arra vonatkozóan, hogy a nemzetközi nukleárisanyag-szállítás során az anyag az I. mellékletben leírt szintekhez igazodva védelemben részesül.

(3) A részes államok csak akkor engedélyezik, hogy területükön – szárazföldi vagy belvízi úton, repülőtereiken vagy kikötőiken keresztül – ezen egyezményben nem részes államok közötti nukleárisanyag-szállítmány haladjon át, ha ésszerű biztosítékokat kapnak arra vonatkozóan, hogy a nemzetközi nukleárisanyag-szállítás során a nukleáris anyag az I. mellékletben leírt szintekhez igazodva védelemben részesül.

(4) Az állam egyik részéből másik részébe nemzetközi vizeken vagy légtéren keresztül szállított nukleáris anyagok esetében minden részes állam saját nemzeti joga keretében alkalmazza a fizikai védelem I. mellékletben leírt szintjeit.

(5) Az a részes állam, amelynek az (1)–(3) bekezdés értelmében a nukleáris anyagok I. mellékletben leírt szintekhez igazodó védelmének biztosításával kapcsolatban biztosítékokat kell kapnia, előzetesen meghatározza és tájékoztatja azokat az államokat, amelyek területén a nukleáris anyagot szárazföldi vagy belvízi úton várhatóan keresztül fogják szállítani, valamint amelynek repülőtereire vagy kikötőibe az ilyen anyag várhatóan be fog lépni.

(6) A biztosíték szerzésére vonatkozóan az (1) bekezdés alapján fennálló kötelezettség közös megállapodással átruházható a szállításban importáló államként érintett részes államra.

(7) E cikk egyetlen rendelkezése sem értelmezhető oly módon, hogy érintené az egyes államok területi szuverenitását vagy joghatóságát, ideértve a légtér és a felségvizek feletti szuverenitást és joghatóságot is.

5. cikk

(1) A részes államok meghatározzák és közvetlenül vagy a Nemzetközi Atomenergia-ügynökségen keresztül egymás tudomására hozzák az ezen egyezmény hatálya alá tartozó ügyekben illetékes összekötőjüket.

(2) Nukleáris anyagokra elkövetett lopás, rablás vagy nukleáris anyagok egyéb módon történő jogellenes birtokba vétele, valamint az ilyen cselekménnyel való hiteles fenyegetés esetén a részes államok az azt kérő bármely államnak – nemzeti jogukkal összhangban, az elvárható legnagyobb mértékben – együttműködést és támogatást biztosítanak az ilyen anyagok visszaszerzésében és védelmében. Ennek keretében különösen:

a) a részes államok megfelelő lépéseket tesznek annak érdekében, hogy a nukleáris anyagokra elkövetett lopásról, rablásról vagy a nukleáris anyag egyéb módon történő jogellenes birtokba vételéről, valamint az ilyen cselekménnyel való hiteles fenyegetésről más, vélhetően érintett államok mihamarabb tájékoztatást kapjanak, továbbá – az adott esetnek megfelelően – a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség és más érintett nemzetközi szervezetek tájékoztatást kapjanak;

b) ennek során, a fenyegetés tárgyát képező nukleáris anyagok védelme, a szállítókonténer épségének ellenőrzése vagy a jogtalanul más birtokába került nukleáris anyag visszaszerzése céljából az érintett részes államok a szükségesnek mutakozó körben információkat cserélnek egymással, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökséggel és más érintett nemzetközi szervezetekkel, továbbá:

i. erőfeszítéseiket diplomáciai vagy más, megegyezés szerinti csatornákon keresztül koordinálják;

ii. kérésre segítséget nyújtanak;

iii. biztosítják a lopás vagy a fent felsorolt egyéb cselekmények következtében elveszett, majd visszaszerzett nukleáris anyagok visszajuttatását.

Az együttműködés módját az érintett részes államok határozzák meg.

(3) Nukleáris anyagokra vagy nukleáris létesítményre irányuló szabotázzsal való hiteles fenyegetés vagy ilyen szabotázs esetén a részes államok – nemzeti jogukkal és a nemzetközi jogból fakadó kötelezettségeikkel összhangban – a lehetséges legnagyobb mértékben együttműködnek egymással, ennek érdekében:

a) ha egy részes állam valamely más államban lévő nukleáris anyag vagy nukleáris létesítmény vonatkozásában szabotázzsal való hiteles fenyegetésről szerez tudomást, a szabotázs megelőzése érdekében meghatározza azokat a lépéseket, amelyek révén a fenyegetésről az érintett állam mihamarabb értesül, továbbá – az adott esetnek megfelelően – a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség és más érintett nemzetközi szervezetek értesülnek;

b) ha egy részes államban nukleáris anyagokra vagy nukleáris létesítményekre szabotázst követnek el, és ez az állam úgy ítéli meg, hogy ennek más államokra nézve radiológiai következményei lehetnek, akkor ez az állam – a nemzetközi jogból fakadó egyéb kötelezettségeinek sérelme nélkül – a szabotázs radiológiai következményeinek minimalizálása vagy enyhítése érdekében megfelelő lépéseket tesz annak érdekében, hogy a radiológiai következményeket vélhetően elszenvedő állam vagy államok mihamarabb tájékoztatást kapjanak, továbbá – az adott esetnek megfelelően – a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség és más érintett nemzetközi szervezetek tájékoztatást kapjanak;

c) ha egy részes állam az a) vagy a b) pont értelmében segítséget kér, a segítség nyújtására felkért minden egyes részes állam azonnal dönt arról, hogy módjában áll-e a kért segítséget megadni, továbbá dönt az általa nyújtandó segítség mibenlétéről és feltételeiről, és mindezekről – közvetlenül vagy a Nemzetközi Atomenergia-ügynökségen keresztül – értesíti a segítséget kérő részes államot;

d) az a)–c) pont szerinti együttműködést az érintettek diplomáciai vagy más, megegyezés szerinti csatornákon koordinálják. Az együttműködés módját az érintett részes államok két- vagy többoldalú egyeztetés útján határozzák meg.

(4) A részes államok a körülményeknek megfelelően – közvetlenül, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökségen vagy más érintett nemzetközi szervezeteken keresztül – egyeztethetnek és együttműködhetnek egymással annak érdekében, hogy a nemzetközi szállításban részt vevő nukleáris anyagok fizikai védelmét szolgáló rendszerek kialakításával, életben tartásával és fejlesztésével kapcsolatban útmutatást kapjanak.

(5) A részes államok a körülményeknek megfelelően – közvetlenül, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökségen vagy más érintett nemzetközi szervezeteken keresztül – egyeztethetnek és együttműködhetnek egymással annak érdekében, hogy a nukleáris anyagok belföldi használata, tárolása és szállítása tekintetében a nukleáris anyagok, illetőleg a nukleáris létesítmények fizikai védelmét szolgáló nemzeti rendszerek kialakításával, életben tartásával és fejlesztésével kapcsolatban útmutatást kapjanak.

6. cikk

(1) Nemzeti jogukkal összhangban a részes államok megfelelő lépéseket tesznek az ezen egyezmény rendelkezései értelmében valamely más részes államtól bizalmas jelleggel kapott és az ezen egyezmény végrehajtása érdekében kifejtett tevékenységben való részvétel során szerzett minden információ bizalmaságának megőrzése érdekében. Ha a részes államok ezen egyezményben nem részes államoknak vagy nemzetközi szervezeteknek bizalmas információt adnak át, akkor lépéseket tesznek ezen információk bizalmaságának megőrzése érdekében. Ha egy részes állam más részes államtól bizalmas jelleggel információt kap, akkor ezt az információt harmadik feleknek csak az információt átadó részes állam beleegyezésével adhatja tovább.

(2) Ez az egyezmény nem kötelezi a részes államokat olyan információk átadására, amelyeket nemzeti joguk értelmében nem hozhatnak nyilvánosságra, valamint amelyek a szóban forgó állam biztonságát vagy nukleáris anyagok vagy nukleáris létesítmények fizikai védelmét veszélyeztetnék.

7. cikk

(1) Nemzeti jogában a következő cselekmények szándékos elkövetését minden egyes részes állam bűncselekménnyé nyilvánítja:

- a) nukleáris anyag illetéktelen átvételének, birtoklásának, használatának, átadásának, módosításának, elhelyezésének, szét-szórásának minősülő cselekmény, amely valaki halálát vagy súlyos sérülését okozza vagy okozhatja vagy jelentős vagyoni vagy környezeti kárt okoz vagy okozhat;
- b) nukleáris anyagra elkövetett lopás, rablás;
- c) nukleáris anyagra elkövetett sikkasztás, nukleáris anyag csalogás útján való megszerzése;
- d) nukleáris anyag illetéktelen szállításának, illetéktelen küldésének, valamely államból történő illetéktelen kivitelének, valamely államba történő illetéktelen bevitelének minősülő cselekmény;
- e) nukleáris létesítmény ellen irányuló cselekmény, nukleáris létesítmény működésébe való beavatkozást megvalósító cselekmény, amennyiben az elkövető – szándékosan vagy a cselekvés valószínű következményeinek ismeretében – sugárzásnak való expozíció vagy radioaktív anyagok felszabadulása útján halált vagy súlyos testi sértést vagy jelentős vagyoni vagy környezeti kárt okoz vagy okozhat, kivéve akkor, ha a cselekményt azon részes állam nemzeti jogának megfelelően hajtja végre, amelynek területén a nukleáris létesítmény található;
- f) fenyegetés, erőszak vagy bármely más megfélemlítési mód alkalmazásával nukleáris anyag átadására való felszólításnak minősülő cselekmény;
- g) a következő cselekményekkel való fenyegetés:
 - i. nukleáris anyagok felhasználása halál, súlyos testi sértés, jelentős vagyoni vagy környezeti kár okozására vagy az e) pontban leírt bűncselekmény elkövetésére; vagy
 - ii. a b) és az e) pontban leírt bűncselekmények valamelyikének elkövetése annak kikényszerítése céljából, hogy természetes vagy jogi személy, nemzetközi szervezet vagy állam egy adott cselekményt végrehajtsa vagy ne hajtsa végre;
- h) az a)–e) pontban leírt bűncselekmények valamelyikének elkövetésére irányuló kísérlet;
- i) az a)–h) pontban leírt bűncselekmények valamelyikében való részvételnek minősülő cselekmény;
- j) az a)–h) pontban leírt bűncselekmények valamelyikének megszervezése vagy mások rábírása annak elkövetésére; és
- k) személyek egy csoportja által közös céllal elkövetett, az a)–h) pontban leírt bármely bűncselekmény elkövetéséhez hozzájáruló cselekmény, amennyiben ez a cselekmény szándékos, és azt
 - i. vagy a csoport bűntevékenysége vagy bűnös célja előmozdításának céljából követik el, amennyiben az ilyen tevékenység vagy cél az a)–g) pontban leírt bűncselekmények valamelyikének elkövetésével jár;
 - ii. vagy a csoportnak az a)–g) pontban leírt bűncselekmények valamelyikének elkövetésével kapcsolatos szándéka ismeretében követik el.

(2) Az e cikkben leírt bűncselekményeket minden egyes részes állam megfelelő, azok súlyosságát figyelembe vevő jogkövetkezménnyel teszi büntetendővé.

8. cikk

(1) A következő esetekre vonatkozóan minden egyes részes állam megteszi a szükséges intézkedéseket a 7. cikkben felsorolt bűncselekményekre vonatkozó joghatóságának megállapítása érdekében:

a) ha a bűncselekményt az adott állam területén vagy az államban nyilvántartásba vett hajó vagy légi jármű fedélzetén követték el;

b) ha a feltételezett elkövető az adott állam állampolgára.

(2) Hasonlóképpen minden egyes részes állam megteszi a szükséges intézkedéseket a bűncselekmények feletti joghatóságának megállapítása érdekében arra az esetre vonatkozóan, ha a feltételezett elkövető az állam területén tartózkodik, és őt a 11. cikk értelmében az állam nem adja ki az (1) bekezdésben meghatározott államok valamelyikének.

(3) Ezen egyezmény nem zár ki semmilyen, a nemzeti joggal összhangban gyakorolt büntető joghatóságot.

(4) Az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott részes államokon túlmenően a nemzetközi joggal összhangban minden egyes részes állam megállapíthatja a 7. cikkben felsorolt bűncselekmények feletti joghatóságát, amennyiben nemzetközi nukleárisanyag-szállításban exportáló vagy importáló államként vesz részt.

9. cikk

Az a részes állam, amelynek területén a feltételezett elkövető tartózkodik, azt követően, hogy megbizonyosodott arról, hogy a körülmények ezt szükségessé teszik, nemzeti jogával összhangban megfelelő intézkedéseket tesz, ideértve a letartóztatást is, a feltételezett elkövető jelenlétének büntetőeljárás vagy kiadatás céljából történő biztosítása érdekében. Az e cikknek megfelelően tett intézkedésekről késedelem nélkül értesíti a 8. cikk értelmében joghatóság megállapítására kötelezett államokat, valamint – a szükségesnek mutató körben – minden más érintett államot.

10. cikk

Az a részes állam, amelynek területén a feltételezett elkövető tartózkodik, ha a feltételezett elkövetőt nem adja ki, kivétel nélkül minden esetben és indokolatlan késedelem nélkül gondoskodik arról, hogy az ügyet az illetékes hatóságok az állam jogával összhangban lefolytatandó büntetőeljárás céljából magukhoz vegyék.

11. cikk

(1) Úgy kell tekinteni, hogy a 7. cikkben felsorolt bűncselekmények a részes államok között fennálló hatályos kiadatási szerződések értelmében kiadást megalapozó bűncselekménynek minősülnek. A részes államok vállalják, hogy ezeket a bűncselekményeket minden, a jövőben általuk megkötendő kiadatási szerződésben ekként minősítik.

(2) Ha egy, a kiadást szerződés meglététől függővé tevő részes államhoz egy olyan másik részes állam részéről kiadatási kérelem érkezik, amellyel nincs kiadatási szerződése, akkor ez a részes állam az e bűncselekményekhez kapcsolódó kiadatás tekintetében ezt az egyezményt jogalkapításként figyelembe veheti. A kiadatásra alkalmazni kell az azon állam jogában előírt egyéb feltételeket, amelyhez a kérelmet intézték.

(3) Azok a részes államok, amelyek a kiadást szerződés meglététől nem teszik függővé, ezeket a bűncselekményeket egymás között kiadást megalapozó bűncselekménynek tekintik, és a kiadatásra az azon állam jogában előírt feltételeket alkalmazzák, amelyhez a kérelmet intézték.

(4) A részes államok közötti kiadatás szempontjából minden bűncselekményt úgy kell tekinteni, mintha – tényleges elkövetési helyszínükön túlmenően – a 8. cikk (1) bekezdése alapján joghatóságuk megállapítására kötelezett részes államok területén is elkövették volna őket.

11A. cikk

A kiadatás, illetőleg a kölcsönös jogsegély tekintetében a 7. cikkben felsorolt bűncselekmények egyike sem tekinthető politikai bűncselekménynek, politikai bűncselekménnyel összefüggő bűncselekménynek vagy politikai indokból elkövetett bűncselekménynek. Ennek megfelelően az ilyen bűncselekményen alapuló kiadatási kérelem vagy kölcsönös jogsegély iránti kérelem nem utasítható el kizárólag azon az alapon, hogy a szóban forgó bűncselekmény politikai bűncselekmény, politikai bűncselekménnyel összefüggő bűncselekmény vagy politikai indokból elkövetett bűncselekmény.

11B. cikk

Ezen egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy kiadási kötelezettséget vagy kölcsönös jogsegély megadásával kapcsolatos kötelezettséget állapít meg arra az esetre, ha annak a részes államnak, amelyhez a kérelmet intézték, alapos oka van azt hinni, hogy a 7. cikkben felsorolt bűncselekményekkel kapcsolatos kiadási kérelem vagy kölcsönös jogsegély iránti kérelem célja valaki megbüntetése vagy valaki ellen büntetőeljárás indítása vallása, nemzetisége, faji vagy etnikai hovatartozása vagy politikai véleménye miatt, vagy hogy a kérelem teljesítése ezen okok valamelyike tekintetében kedvezőtlenül befolyásolná az adott személy helyzetét.

12. cikk

Mindenkinek, aki ellen a 7. cikkben felsorolt bűncselekmények bármelyikével összefüggésben eljárás folyik, az eljárás minden szakaszában garantálni kell a méltányos bánásmódot.

13. cikk

(1) A részes államok a lehető legnagyobb mértékben segítséget nyújtanak egymásnak a 7. cikkben felsorolt bűncselekményekkel összefüggő büntetőeljárások lefolytatásában, így különösen kiszolgáltatják a rendelkezésükre álló, az eljárás lefolytatásához szükséges bizonyítékokat. Minden esetben azon állam jogát kell alkalmazni, amelyhez a kérelmet intézték.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem érintik a két- vagy többoldalú, a kölcsönös bűnügyi jogsegély vonatkozásában részben vagy egészben, jelenleg vagy a jövőben irányadó bármely más szerződések értelmében fennálló kötelezettségeket.

13A. cikk

Ezen egyezmény egyetlen rendelkezése sem érinti a nukleáris technológia békés célú, a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények fizikai védelmének megerősítése céljából történő átadását.

14. cikk

(1) Minden egyes részes állam tájékoztatja a letéteményest az ezen egyezményt hatályba léptető törvényi és rendeleti rendelkezéseiről. A letéteményes ezeket az információkat rendszeres időközönként eljuttatja minden részes államhoz.

(2) Az a részes állam, amelyben egy feltételezett elkövetővel szemben büntetőeljárás folyik, az eljárás eredményét – amennyiben ez lehetséges – először a közvetlenül érintett államokkal közli. A részes állam az eredményt közli továbbá a letéteményessel is, aki erről minden államot tájékoztat.

(3) Ha egy bűncselekmény belföldön használt, tárolt vagy szállított nukleáris anyaghoz kapcsolódik, és mind a feltételezett elkövető, mind a nukleáris anyag azon részes állam területén belül marad, amelynek területén a bűncselekményt elkövették, illetőleg ha egy bűncselekmény nukleáris létesítményhez kapcsolódik, és a feltételezett elkövető azon részes állam területén belül marad, amelynek területén a bűncselekményt elkövették, akkor ezen egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az adott részes államot az adott bűncselekménnyel összefüggő büntetőeljárással kapcsolatban információszolgáltatásra köteleznék.

15. cikk

A mellékletek ezen egyezmény szerves részét képezik.

16. cikk

(1) A letéteményes a 2005. július 8-án elfogadott módosítás hatálybalépése után öt évvel összehívja a részes államok konferenciáját ezen egyezmény végrehajtásának, valamint az aktuális helyzet fényében a preambulum, a teljes rendelkező rész és a mellékletek alkalmasságának felülvizsgálata céljából.

(2) Ezt követően a részes államok többsége öt évnél nem rövidebb időközönként, az erre irányuló javaslatnak a letéteményeshez történő benyújtásával, kérheti ugyanezzel a céllal további konferenciák összehívását.

17. cikk

(1) Ha két vagy több részes állam között ezen egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatban vita alakul ki, akkor ezek a részes államok konzultálnak egymással annak érdekében, hogy a vitát tárgyalás útján vagy a vitában érintett minden fél számára elfogadható békés vitarendezési eszközzel rendezzék.

(2) Azokat a vitákat, amelyeket az (1) bekezdésben előírt módon nem sikerül rendezni, a vitában érintett bármely fél kérésére választott bíróság vagy – döntéshozatal céljából – a Nemzetközi Bíróság elé kell terjeszteni. Ha a vitát választott bíróság elé terjesztették, és a vitában érintett felek a kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül nem tudnak megegyezni a választott bíróság szervezetéről, akkor bármely fél felkérheti a Nemzetközi Bíróság elnökét vagy az Egyesült Nemzetek főtitkárát egy vagy több választott bíró kijelölésére. Ha a vitában érintett felek kérelmei egymásnak ellentmondanak, az Egyesült Nemzetek főtitkárához intézett kérelem élvez elsőbbséget.

(3) Ezen egyezmény aláírásakor, megerősítésekor, elfogadásakor, jóváhagyásakor vagy az ahhoz történő csatlakozáskor minden egyes részes állam nyilatkozhat úgy, hogy a (2) bekezdésben megállapított vitarendezési eljárások valamelyikét vagy mindkettőt nem tekinti magára nézve kötelezőnek. Ha egy részes állam egy, a (2) bekezdésben megállapított eljárás tekintetében fenntartással él, akkor a többi részes államra nézve ezen részes állam vonatkozásában az adott vitarendezési eljárás nem kötelező.

(4) A (3) bekezdés alapján fenntartással élő részes állam ezt a fenntartást a letéteményeshez intézett értesítés útján bármikor visszavonhatja.

18. cikk

(1) Ezen egyezmény 1980. március 3-tól hatálybalépéséig valamennyi állam számára nyitva áll aláírásra a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség bécsi, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezete New York-i székhelyén.

(2) Ezen egyezményt az aláíró államok megerősítik, elfogadják vagy jóváhagyják.

(3) Hatálybalépése után ezen egyezmény minden állam számára nyitva áll csatlakozásra.

(4) a) Ezen egyezmény aláírásra vagy csatlakozásra nyitva áll a nemzetközi szervezetek és az integrációs vagy más jellegű regionális szervezetek számára, feltéve, hogy a szervezetet szuverén államok alkotják, és az ezen egyezményben szabályozott kérdésekben jogosult nemzetközi megállapodásokról tárgyalni, nemzetközi megállapodásokat megkötöni és alkalmazni.

b) A hatáskörükbe tartozó ügyekben ezek a szervezetek saját nevükben gyakorolják azokat a jogokat és teljesítik azokat a kötelezettségeket, amelyeket ezen egyezmény a részes államok tekintetében megállapít.

c) Az ezen egyezményhez történő csatlakozásakor a szervezet nyilatkozatot tesz a letéteményesnél arról, hogy mely államok a tagjai, és ezen egyezmény mely cikkei nem alkalmazandók rá.

d) A szervezet a szervezetet alkotó tagállamok szavazatain felül nem rendelkezik további szavazattal.

(5) A megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratokat a letéteményesnél kell letétbe helyezni.

19. cikk

(1) Ezen egyezmény a huszonegyedik megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okirat letéteményesnél történő letétbe helyezésének napja utáni harmincadik napon lép hatályba.

(2) A huszonegyedik megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okirat letéteményesnél történő letétbe helyezésének napját követően ezen egyezményt megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy ezen egyezményhez e nap után csatlakozó állam tekintetében az egyezmény az állam megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirata letétbe helyezésének napját követő harmincadik napon lép hatályba.

20. cikk

(1) A 16. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül bármely részes állam javaslatot tehet ezen egyezmény módosítására. A javasolt módosítást a letéteményeshez kell benyújtani, aki azt haladéktalanul eljuttatja a többi részes államhoz. Ha a részes államok többsége a letéteményesnél a javasolt módosítások megvitatása céljából konferencia összehívását kezdeményezi, akkor a letéteményes erre a konferenciára, amely a meghívók megküldését követően legkorábban harminc nappal kezdődhet, valamennyi részes államot meghívja. A letéteményes a konferencián a részes államok kétharmada által elfogadott minden módosítást haladéktalanul eljuttat valamennyi részes államhoz.

(2) A módosítást megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratukat letétbe helyező részes államok tekintetében a módosítás az azon naptól számított harmincadik napon lép hatályba, ameddig a részes államok kétharmada a letéteményesnél letétbe helyezte megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratát. Ezt követően a módosítás minden más részes állam tekintetében azon a napon lép hatályba, amelyen az említett részes állam letétbe helyezi a módosítást megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratát.

21. cikk

- (1) Ezt az egyezményt bármely részes állam – a letéteményeshez intézett írásbeli értesítéssel – felmondhatja.
- (2) A felmondás száznyolcvan nappal azt követően lép hatályba, hogy az értesítést a letéteményes kézhez vette.

22. cikk

A letéteményes haladéktalanul értesíti valamennyi államot:

- a) ezen egyezmény minden egyes aláírásáról;
- b) minden egyes megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezéséről;
- c) a 17. cikk alapján tett minden fenntartási nyilatkozatról és fenntartás-visszavonásról;
- d) a szervezetek által a 18. cikk (4) bekezdésének c) pontja alapján tett minden nyilatkozatról;
- e) ezen egyezmény hatálybalépéséről;
- f) ezen egyezmény esetleges módosításainak hatálybalépéséről; és
- g) a 21. cikk alapján az egyezmény esetleges felmondásáról.

23. cikk

Ezen egyezmény eredeti példányát, amely angol, arab, francia, kínai, orosz és spanyol nyelven egyaránt hiteles, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség főigazgatójánál kell letétbe helyezni, aki valamennyi állam részére eljuttatja annak egy-egy hiteles másolatát.

I. MELLÉKLET

A II. melléklet szerint osztályba sorolt nukleáris anyagok nemzetközi szállítása során alkalmazandó fizikai védelem szintjei

(1) A nukleáris anyagoknak a nemzetközi nukleárisanyag-szállításhoz kapcsolódó tárolása során alkalmazandó fizikai védelem szintjei a következők:

- a) III. kategóriájú anyagok esetében: tárolás olyan területen, ahová csak ellenőrzés mellett lehet bejutni;
- b) II. kategóriájú anyagok esetében: tárolás őrség vagy elektronikus eszközök állandó felügyelete alatt tartott és olyan fizikai kerítéssel körülvett területen, amelyen korlátozott számú és megfelelően ellenőrzött belépési pont található, illetve bármely, ezzel egyenértékű szintű fizikai védelemmel ellátott területen;
- c) I. kategóriájú anyagok esetében: tárolás a II. kategóriára fent meghatározott védettségű területen, ahová továbbá csak olyan személyek léphetnek be, akiknek a megbízhatóságát megállapították, és amely a megfelelő készenléti hatóságokkal szoros kapcsolatban álló őrk felügyelete alatt áll. Az ezzel összefüggésben tett különös intézkedéseknek a támadások, az illetéktelen belépés és az anyagok illetéktelen eltávolításának észlelésére és megakadályozására kell irányulniuk.

(2) A nukleáris anyagok nemzetközi szállítása során a fizikai védelem egyes szintjei magukban foglalják a következőket:

- a) II. és III. kategóriájú anyagok esetében a szállítás különleges óvintézkedések mellett történik, ennek keretében a feladó, a fogadó és a fuvarozó előzetesen egyeztetnek, továbbá a küldő és a fogadó állam joghatósága és szabályozása alá tartozó természetes és jogi személyek előzetesen megállapodnak a szállításért viselt felelősség átruházásának időpontjáról, helyéről és rendjéről;
- b) I. kategóriájú anyagok esetében a szállítás a II. és a III. kategóriájú anyagok szállítására fent előírt különleges óvintézkedések mellett, ezen túlmenően kísérorosztal állandó felügyelete mellett, olyan körülmények között történik, amelyek szoros kapcsolattartást biztosítanak a megfelelő készenléti hatóságokkal;
- c) az ércről és az ércmaradványról különböző természetes urán esetében 500 kilogrammot meghaladó mennyiség szállítása során alkalmazott védelem keretében előzetes értesítést kell küldeni a szállítás módjáról és az érkezés várható időpontjáról, továbbá a szállítmány átvételéről elismervényt kell kiállítani.

II. MELLÉKLET

Táblázat: nukleáris anyagok osztályba sorolása

Anyag	Forma	Kategória		
		I.	II.	III. (c)
1. Plutónium (a)	Nem besugárzott (b)	2 kg vagy több	2 kg-nál kevesebb, de 500 g-nál több	500 g vagy kevesebb, de 15 g-nál több
2. Urán-235	Nem besugárzott (b)	5 kg vagy több	5 kg-nál kevesebb, de 1 kg-nál több	1 kg vagy kevesebb, de 15 g-nál több
	— ²³⁵ U-ban 20 %-ra vagy nagyobb mértékben dúsított urán		10 kg vagy több	10 kg-nál kevesebb, de 1 kg-nál több
	— ²³⁵ U-ban legalább 10 %-ra, de kevesebb mint 20 %-ra dúsított urán			10 kg vagy több
3. Urán-233	Nem besugárzott (b)	2 kg vagy több	2 kg-nál kevesebb, de 500 g-nál több	500 g vagy kevesebb, de 15 g-nál több
4. Besugárzott üzemanyag			Szegényített vagy természetes urán, tórium vagy kis dúsítású fűtőanyag (10 %-nál kisebb hasadóanyag-tartalom) (d) (e)	

(a) Minden plutónium, kivéve a plutónium-238 izotópot 80 %-nál nagyobb koncentrációban tartalmazó plutóniumot.

(b) Olyan nukleáris anyag, amelyet nem sugároztak be reaktorban, valamint olyan anyag, amelyet reaktorban besugároztak ugyan, de sugárzási szintje egy méter távolságban, árnyékolás nélkül legfeljebb 1 Gy/h (100 rad/h).

(c) A III. kategóriába nem tartozó mennyiségek és a természetes urán védelméről körültekintő gyakorlatot követve kell gondoskodni.

(d) E javasolt védelmi szint ellenére az államok a konkrét körülmények értékelése alapján dönthetnek úgy, hogy a fizikai védelem valamely másik kategóriáját alkalmazzák.

(e) Az eredeti hasadóanyag-tartalmánál fogva besugárzás előtt I. vagy II. kategóriájúnak minősülő egyéb üzemanyag eggyel kisebb kategóriájúnak tekinthető, ha az üzemanyag sugárzási szintje egy méter távolságban, árnyékolás nélkül meghaladja az 1 Gy/h (100 rad/h) értéket.

2. MELLÉKLET

Az Európai Atomenergia-közösség nyilatkozata az Egyezmény 18. cikkének (4) bekezdése és 17. cikkének (3) bekezdése alapján

Az Európai Atomenergia-közösségnek jelenleg a következő államok a tagjai: a Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága.

A Közösség kijelenti, hogy rá nézve nem alkalmazandó a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények fizikai védelméről szóló egyezmény 8–13. cikke, valamint 14. cikkének (2) és (3) bekezdése.

Az Egyezmény 17. cikkének (3) bekezdésével összhangban a Közösség kijelenti továbbá, hogy mivel a Nemzetközi Bíróság előtt folyó ügyekben csak államok lehetnek felek, a Közösséget kizárólag a 17. cikk (2) bekezdésében előírt választott bírósági eljárás kötelezi.

3. MELLÉKLET

IGAZOLÁS

Alulírott, az Európai Közösségek Bizottsága külkapcsolatokért és szomszédságpolitikáért felelős tagja igazolom, hogy

.....,

az Európai Bizottság bécsi,

a nemzetközi szervezetek mellett működő delegációjának vezetője

a nukleáris anyagok és a nukleáris létesítmények fizikai védelméről szóló egyezménnyel összefüggésben jogosult az Európai Atomenergia-közösség csatlakozási okmányát a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség főigazgatójánál letétbe helyezni.

Brüsszel,